

NOMISMATIKΗ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Τοῦ Δρος PIERRE - PAUL SCHWEITZER

Διοικητοῦ τοῦ Διεθνοῦ Νομισματικοῦ Ταμείου

Θὰ ἤθελον νὰ ἔξετάσω τὴν ὑπὸ τῶν βιομηχανικῶν χωρῶν ἐπιδίωξιν διατηρήσεως νομισματικῆς σταθερότητος. Η ἐπιδίωξις αὕτη περικλείει τοὺς σκοπούς τῆς ἐπιτεύξεως εὐλόγου βαθμοῦ σταθερότητος τιμῶν ἀφ' ἐνὸς καὶ ίσορροπίας ίσοζυγίου πληρωμῶν ἀφ' ἐτέρου.

"Οσον ἀφορᾶ τὰς τιμάς, γενικήν ἐμπειρίαν τῶν βιομηχανικῶν χωρῶν ἀπετέλεσε τὸ γεγονός ὅτι αἱ ἐσωτερικαὶ τιμαὶ καὶ τὸ κόστος ἔτεινον νὰ αὔξανωνται ἁσάκις ἡ ἀνεργία κατήρχετο εἰς χαμηλά ἐπίπεδα καὶ ἐλειτούργουν οἱ διαφρωτικοὶ παράγοντες. Πολλαὶ εὐρωπαϊκαὶ χῶραι ἡγωνίσθησαν κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τῆς δεκαετηρίδος 1960 - 70 μὲ τὸ πρόβλημα νὰ συμφιλιώσουν τὴν πλήρη ἀπασχόλησιν μὲ σταθερότητα τιμῶν. Τόσον αἱ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ὁ Καναδᾶς προσέκρουσαν εἰς αὐτὸ τὸ πρόβλημα κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1965, ὅταν ἡ ἀπότομος ἐπιτάχυνσις τοῦ ὀριθμοῦ αὔξησεως τῆς συνολικῆς ζητήσεως προεκάλεσε πίεσιν ἐπὶ τῶν συντελεστῶν παραγωγῆς διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

Πέραν τῶν ἀπὸ ἔθνικῆς ἀπόψεως δυσμενῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιδράσεων τοῦ πληθωρισμοῦ, ἡ συμπεριφορὰ τῶν τιμῶν καὶ τοῦ κόστους εἰς τὰς μείζονας εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον χώρας εἶναι καὶ ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως σαφῶς στρατηγικῆς σημασίας. Διότι, ἀπὸ τὰς ἔξελιξεις εἰς αὐτὰς τὰς χώρας καὶ ίδιως εἰς τὰς 'Ηνωμένας Πολιτεῖας ἔξαρτάται ἡ παράκαμψις τοῦ ἐμποδίου ποὺ ἀποτελεῖ ὁ πληθωρισμὸς εἰς τὴν παγκόσμιον οἰκονομίον. 'Ἐπὶ πλέον εἶναι βασικῆς σημασίας διὰ τὴν ὁμαλήν λειτουργίαν τῆς διαδικασίας ἀναπροσαρμογῆς τῶν διεθνῶν πληρωμῶν καὶ διὰ τὴν σταθεράν ἀνάπτυξιν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου, αἱ κινήσεις τῶν τιμῶν καὶ τοῦ κόστους εἰς τὰς μείζονας βιομηχανίκας χώρας νὰ συντελοῦν εἰς τὴν ἀποφυγὴν ἡ τὴν ἀπάλειψιν εὐρεῖν καὶ διαστρεβλωτικῶν ἀνισορροπιῶν εἰς τὴν συναλλαγματικήν των θέσιν.

'Απὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ὁ ἀπολογισμὸς τῶν προσφάτων ἐτῶν δεικνύει μίαν χειροτέρευσιν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἥμισεος τῆς παρούσης δεκαετίας αἱ τιμαὶ καὶ τὸ κόστος ήσαν σταθερὰ εἰς τὰς 'Ηνωμένας Πολιτεῖας

ἀλλ’ αἰσθητῶς ἀνήρχοντο εἰς τὴν Εύρωπην. ‘Ο συνδυασμὸς αὐτῶν τῶν ἔξελι-
ξεων ἐλειτούργει πρὸς τὴν κατεύθυνσιν μειώσεως τοῦ ἐλλείμματος τῶν ἔξωτε-
ρικῶν πληρωμῶν τῶν ΗΠΑ καὶ μετριασμοῦ τῆς εύρωπαϊκῆς πλεονασματικῆς
θέσεως. Κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη, ἐν τούτοις, αἱ τιμαὶ καὶ τὸ κόστος εἰς τὰς
‘Ηνωμένας Πολιτείας ηύξηθησαν τούλαχιστον ὅσον καὶ εἰς τὴν Εύρωπην καὶ
ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 1967 ἡ αὔξησις εἰς τὰς ‘Ηνωμένας Πολιτείας φαίνεται νὰ
ύπηρξεν οὐσιωδῶς μεγαλυτέρα.

Μονιμοποίησις ἔξωτερικῶν ἀνισορροπιῶν

Βεβαίως είναι ἀναπόφευκτον νὰ προκύπτουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν
ἐλλείμματα ἡ πλεονάσματα εἰς τὰς ἔξωτερικὰς πληρωμὰς τῶν διαφόρων χωρῶν.
‘Ἄλλ’ ἡ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ διεθνοῦς νομισματικοῦ συστήματος
ἀπαιτεῖ τοιαῦται ἀνισορροπίαι νὰ είναι παροδικαὶ καὶ εὔκαμπτοι εἰς τὴν λύσιν
των. ’Ατυχῶς, αἱ χῶραι ἔδειξαν γενικήν τάσιν καθυστερήσεως εἰς τὴν ληψιν
μέτρων πρὸς ἀπάλειψιν τῆς ἔξωτερικῆς ἀνισορροπίας. Τοῦτο ύπηρξεν ἀκόμη
περισσότερον προφανὲς εἰς τὰς μακροχρονίους ἀνισορροπίας πληρωμῶν τὰς
ὅποις ἔξεφρασαν τὰ ἐλλείμματα τῶν ‘Ηνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ ‘Ηνωμένου
Βασιλείου καὶ τὸ πλεόνασμα τῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εύρωπης λαμβανομένων
ώς σύνολον.

‘Ο ἀνωτέρω χειρισμός μου τῆς ἐμπειρίας αὐτῆς τῶν βιομηχανικῶν χωρῶν
ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν σταθερότητα ύπηρξε κατ’ ἀνάγκην πολὺ συν-
οπτικός. ’Ἐν τούτοις, πιστεύω ὅτι ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐμπειρίαν ὀρισμένα σημαν-
τικὰ συμπεράσματα καὶ μαθήματα προκύπτουν. ’Ασφαλῶς ύπάρχει τώρα
εὐρυτάτη κατανόησις ὅτι ὁ πληθωρισμὸς πέραν τῶν κοινωνικῶν δυσμενῶν του
ἐπιδράσεων παραβλάπτει ἐπὶ πλέον ἐνωρίτερον ἡ ἀργότερον, τὴν λειτουρ-
γίαν τῆς ἔσωτερικῆς οἰκονομίας διαφόρων χωρῶν καὶ προκαλεῖ δυσχερείας
ἰσοζυγίου πληρωμῶν. Καὶ ἔχει γίνει ἀντιληπτὸν ὅτι τοιαῦται δυσχέρειαι περι-
πλέουν τὸ ἔργον τῆς ποδηγετήσεως τῆς ἔσωτερικῆς οἰκονομίας, ἐὰν δὲ είναι
αὗται ἐπίμονοι ἡ σοβαραὶ δύνανται νὰ καταλήξουν εἰς τὴν ἐπιβολὴν μέτρων
προσωρινῶν τούλαχιστον περιοριστικῶν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τοῦ
ἐμπορίου καὶ τῶν ροῶν κεφαλαίου. ’Η παραδοχὴ αὐτῶν τῶν συναρτήσεων ἐν
τούτοις δὲν ἔχει ἀκόμη ἐπαρκῶς μεταφρασθῆ εἰς πολιτικήν. Τὰ αἴτια αὐτῆς
τῆς καταστάσεως είναι πολύπλοκα, ἀλλ’ ἡ κυρίᾳ ἐκδήλωσίς των συνίσταται
εἰς μίαν τάσιν τῶν βιομηχανικῶν χωρῶν νὰ ὥθοιν κατὰ καιροὺς τὰς βραχυ-
χρονίους ἐπιδιώξεις τῶν ἀναπτύξεως καὶ ἀπασχολήσεως πέραν τοῦ ὄριου τῆς
συνέσεως.

‘Η διακινδύνευσις ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως

Εἰδικώτερον εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐλλείμματικῶν χωρῶν αὐτὴ ἡ τάσις
διακινδυνεύσεως ύπὲρ τῆς ἀναπτύξεως ἀποτελεῖ τακτικήν ἡ ὅποια κατὰ τὴν
γνώμην μου χρήζει διαθεωρήσεως. ’Η διατήρησις οἰκονομικῆς σταθερότητος

είναι συντελεστική τῆς σταθερᾶς καὶ ίσορροπημένης ἀναπτύξεως. Κατὰ βάσιν δὲν ἀποτελεῖ, καθ' ἑαυτήν, σκοπὸν δλλὰ μέσον πρὸς ἐπίτευξιν καλυτέρας γενικῆς οἰκονομικῆς ἔξελίξεως. Ἐπὶ πλέον, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐμπειρίας τῆς σχετικῆς μὲ τὰς κινήσεις τῶν τιμῶν καὶ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν ίσοζυγίων πληρωμῶν, δὲν δύναται νὰ ἀποφευχθῇ τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ βιομηχανικαὶ χῶραι ἔπρεπε νὰ δίδουν μεγαλύτερον βάρος εἰς τὰς διεθνεῖς συνεπείας ὡς φραγμοῦ τῆς οἰκονομικῆς τῶν πολιτικῆς. Εἰς αὐτὸν τὸ σημεῖον θὰ ἥθελα νὰ τονίσω—ώς ἔκαμον καὶ μὲ ἄλλας εὔκαιρίας—ὅτι πολλὰ βήματα ἔγιναν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τρεχούστης δεκαετίας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς συνεργασίας. Θὰ ἡδύναντο νὰ ἀναφερθοῦν πολλὰ παραδείγματα τοιαύτης συνεργασίας ὡς καὶ τοῦ ἀποφασιστικοῦ ρόλου τὸν ὅποιον ἔπαιξεν εἰς τὴν στήριξιν τοῦ διεθνοῦς νομισματικοῦ συστήματος. Εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν, ἐν τούτοις, θὰ ἥθελα ίδιαιτέρως νὰ τονίσω ὅτι ἡ συνεργασία αὐτὴ ὑπῆρξε περισσότερον χρηματοδοτικῆς φύσεως. Ἐχρησίμευσεν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς συναλλαγματικῆς θέσεως τῶν ‘Ηνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ ‘Ηνωμένου Βασιλείου ἐνώπιον τῶν μεγάλων ἐλλειμμάτων των ἢ εἰς τὴν ἀπόκρουσιν κερδοσκοπικῶν ἐπιθέσεων ἐκδηλουμένων ἐξ αἰτίας συναλλαγματικῶν δυσχερεῖων τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης χώρας. Καίτοι ἡ χρηματοδοτικὴ συνεργασία ἀποτελεῖ ἀναποφεύκτως βασικὸν χαρακτηριστικὸν τοῦ διεθνοῦς νομισματικοῦ συστήματος, ἢ συχνότης καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἐπειγούστης χρησιμοποίησεώς της κατὰ τὴν τρέχουσαν περίοδον ἡδύνατο νὰ εἰχειν ἀποφευχθῆ ἐὰν εἴχον προσεχθῆ περισσότερον τὰ ὑφιστάμενα προβλήματα ἐξ ἵσου ἐκ μέρους τῶν ἐλλειμματικῶν ὅσον καὶ τῶν πλεονασματικῶν χωρῶν.

Ἐν συνόψει, διεθνής οἰκονομικὴ συνεργασία διὰ τὴν προώθησιν τῆς ούσιαστικῆς ἀναπροσαρμογῆς ὑστέρησεν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν χρηματοδοτικήν συνεργασίαν. Τὸ διεθνὲς νομισματικὸν Ταμείον καὶ ἡ ὑποεπιτροπὴ 3 τοῦ ‘Οργανισμοῦ Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ Ἀναπτύξεως προσέφερον βῆμα δι’ εὑρυτάτας συζητήσεις ἐπὶ τῶν εὐθυνῶν τῶν πλεονασματικῶν καὶ ἐλλειμματικῶν χωρῶν διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς συναλλαγματικῆς των θέσεως ὅχι μόνον ἐν ὅψει τρέχουσῶν ἢ ἀναμενομένων καταστάσεων ἀλλὰ καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαμόρφωσιν τῶν γενικῶν ὀρχῶν τῶν καταλλήλων νὰ διέπουν τὴν ίδιαν ἑκάστης χώρας πολιτικὴν ὑπὸ διαφόρων τύπων συνθήκας. Ὡς ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν συζητήσεων προέκυψεν ὡρισμένη κατανόησις ὅτι εἰς τὴν πολιτικὴν ἑκάστης ἐκ τῶν μειζόνων χωρῶν ἔδει νὰ ἀποτελῇ φραγμὸν ἢ συναίσθησις τῆς ἐπιπτώσεως της ἐπὶ ἄλλων χωρῶν, καὶ ὅτι αὕτη δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ είναι ἀσυμβίθαστος πρὸς τὴν σταθερὰν ἀνάπτυξιν τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου. Ἄλλὰ καὶ ἔδω πάλιν ὑφίσταται ἀκόμη μεγάλη ἀπόστασις μεταξὺ κατανοήσεως καὶ πράξεως, παρ’ ὅλον ὅτι πωλαὶ ἀποφάσεις οἰκονομικῆς πολιτικῆς αἱ ὅποιαι ἐλήφθησαν ἀπὸ βιομηχανικὰς χώρας τὸ 1968 είναι ἐνθαρρυντικαῖ.

Ἐθνικαὶ πολιτικαὶ καὶ ίσοζυγιον πληρωμῶν

Αὐτὴ ἡ ίδια πείρα τοῦ Διεθνοῦς Νομ σματικοῦ Ταμείου δεικνύει ὅτι δὲν

ύπάρχουν ἀπλαῖ καὶ εὔκολοι ἀπαντήσεις ἐπὶ τῶν προβλημάτων εἰς τὸν τομέα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν Ἰσοζυγίων πληρωμῶν. Μερικοὶ σχολιασταὶ ὑπεστήριξαν ὅτι αἱ βιομηχανικαὶ χῶραι ἔπρεπε νὰ διατυπώσουν καὶ νὰ ἐφαρμόζουν σταθεροὺς κανόνας νομισματικῆς πολιτικῆς πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως βελτιώσουν τὴν λειτουργίαν τῆς διεθνοῦς διαδικασίας ἀναπροσαρμογῆς. Ἀλλὰ αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἡ ἀντιμετώπισις πέραν τῶν ἴδιων τῆς δυσχερειῶν ἀγνοεῖ καὶ τὸ γεγονός ὅτι αἱ διάφοροι χῶραι θέτουν πολλαπλοῦς σκοπούς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Τὰ ἀρμόδια ὅργανα τῶν ἑθνικῶν κυβερνήσεων δὲν δεικνύουν διάθεσιν—καὶ δικαίως κατὰ τὴν γνώμην μου—νὰ δώσουν ἀπόλυτον προτεραιότητα εἰς τὸ Ἰσοζυγίον πληρωμῶν ὑπὸ οἰασδήποτε συνθήκας προκειμένου νὰ καθορίσουν τὰ ὄρια τῆς πολιτικῆς των. Ἀντ’ αὐτοῦ ἡ εὐρεῖα κατευθυντήριος γραμμὴ διὰ τὴν διεθνῆ διαδικασίαν ἀναπροσαρμογῆς πρέπει νὰ είναι ὅτι ἐκάστη χώρα πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπ’ ὅψει τόσον τὰς βασικὰς τάσεις εἰς τὸ Ἰσοζυγίον πληρωμῶν τῆς ὅσουν καὶ τὰς ἀπαιτήσεις λόγῳ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς ἐπιδιώξεων κατὰ τὴν διατύπωσιν τῆς τρεχούσης οἰκονομικῆς της πολιτικῆς. Ἡ ἀντιμετώπισις αὕτη—πέραν τοῦ ὅτι δύναται νὰ περιλάβῃ καὶ οἰονδήποτε εἰδικὸν μέτρον τὸ ὅποιον θὰ ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ κατάλληλον—προϋποθέτει διάθεσιν ἀπὸ μέρους τῶν χωρῶν μὲν ἐπίμονον ἐλλειμματικότητα ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν νὰ ἀκολουθήσουν ὀλιγώτερον ἐπεκτατικὴν πολιτικὴν ἀπὸ ὅ, τι ἀλλως ἥθελον προτιμήσει καὶ διάθεσιν ἀπὸ μέρους τῶν χωρῶν μὲν ἐπίμονα πλεονάσματα νὰ ἐφαρμόσουν περισσότερον ἐπεκτατικὴν πολιτικὴν, ἀπὸ ὅσον θὰ ἔτεινον νὰ νίοθετήσουν διὰ καθαρῶς ἐσωτερικούς λόγους. Πέραν αὐτοῦ τὸ καταστατικὸν τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου, περιέχει πρόβλεψιν ὑποτιμήσεως ἡ ἀνατιμήσεως τοῦ νομίσματος μιᾶς χώρας εἰς τὴν ὅποιαν ἔχει προκύψει βασικὴ ἀνισορροπία ἐξωτερικῶν πληρωμῶν.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἔξασφαλίσεως καλυτέρας διεθνοῦς διαδικασίας ἀναπροσαρμογῆς ἐμπίπτει ἵσως περισσότεραν εἰς τὴν σφαῖραν τῶν πολιτικοοικονομικῶν ἐπιδιώξεων παρὰ τῆς καθαρῶς οἰκονομικῆς. Καὶ συχνάκις αἱ ὁφειλέτιδες καὶ αἱ πιστώτριαι χῶραι δὲν συμφωνοῦν ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῶν εὐθυνῶν των ὑπὸ δεδομένας καταστάσεις. Ἐπὶ πλέον, είναι εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὅτι μεγαλυτέρα πίεσις πρὸς δρᾶσιν τείνει νὰ πίπτῃ ἐπὶ τῶν ὁφειλέτιδων χωρῶν. Ὡς ἡδη παρετήρησα, ἐν τούτοις, αἱ συζητήσεις ἀπὸ διεθνῶν βημάτων διὰ τὴν διαδικασίαν ἀναπροσαρμογῆς ἀπό τίνος χρόνου ἔχουν προχωρήσει. Καὶ ἔναντι τοῦ ὑποβάθρου τούτου δὲ ὅχι ἱκανοποιητικὸς χαρακτὴρ τῆς ἐμπειρίας τοῦ παρελθόντος, ὁμοῦ μὲ τὰ ὀξέα προβλήματα τὰ ὅποια τὸ γεγονός αὐτὸ προεκάλεσε δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ συντελέσῃ εἰς βελτίωσιν τῆς διαδικασίας ἀμοιβαίας συνεννοήσεως καὶ εἰς τὴν καθιέρωσιν ἑθνικῆς πολιτικῆς τῶν χωρῶν μὲ περισσότερον διεθνῆ προσανατολισμόν.

Ο ρόλος τῶν Η.Π.Α. καὶ Ἀγγλίας

Παρὰ τὴν μετατόπισιν τῆς διεθνοῦς προσοχῆς εἰς τὴν ἀναστάτωσιν τῶν

εύρωπαϊκῶν χρηματαγορῶν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, ἡ ἀποκατάστασις βιωσίμου ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ διεθνοῦς νομισματικοῦ συστήματος ἔξακολουθεῖ νὰ ἔξαρτᾶται κατὰ βάσιν ἀπὸ τὴν βαθμιαίαν ὁργανικήν βελτίωσιν εἰς τὰς ἔξωτερικὰς πληρωμὰς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν Ἡνωμένου Βασιλείου. Ἡ μακρὰ σειρὰ ἐλλειμμάτων τῶν δύο τούτων χωρῶν μὲ τὰ ἀποθεματικὰ νομίσματα ἔχει διαβρώσει τὸ σύστημα καὶ κατέστησε τοῦτο γενικῶς εὔτρωτον. Εἶναι ὡς ἐκ τούτου ἐνθαρρυντικὸν τὸ γεγονός ὅτι τόσον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὅσον καὶ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον ἔχουν λάβει δραστικὰ μέτρα ἐνώρις ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου πρὸς διόρθωσιν τῆς συναλλαγματικῆς των θέσεως. Καὶ εἰναι ἐπίσης ἐνθαρρυντικὸν ὅτι αἱ πλεονασματικαὶ χῶραι εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην ἔξεδήλωσαν τὴν διάθεσίν των νὰ ἀκολουθήσουν ἐπεκτατικὴν πολιτικήν, παρὰ τὴν ἐπίπτωσιν τὴν ὅποιαν θὰ ἥδυναντο νὰ ἔχουν τὰ μέτρα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν των πληρωμῶν καὶ τῶν συναλλαγματικῶν των ἀποθεμάτων. Τώρα, μὲ τὰς δυσχερείας αἱ ὅποιαι ἀνέκυψαν εἰς τὴν Γαλλίαν, εἴναι ἀκόμη περισσότερον χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον χῶραι εὐρισκόμεναι εἰς ἄνετον θέσιν ἔξωτερικῶν πληρωμῶν νὰ διατηρήσουν τὴν ἐπεκτατικὴν κατεύθυνσιν τῆς πολιτικῆς των.

Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἰσοζυγίων πληρωμῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἀναποφεύκτως θὰ ἀπαιτήσῃ ἐπαγρύπνησιν ἀπὸ μέρους τῶν δύο αὐτῶν χωρῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς καταλλήλου πολιτικῆς ἐπὶ μίαν μακρὰν χρονικὴν περίοδον. Τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον θὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ ἐπιτύχῃ πλεόνασμα ἐπὶ πολλὰ ἔτη διὰ νὰ ἔξοφλήσῃ τὰ βραχυπρόθεσμα χρέη του. Δι’ ἀμφοτέρας δὲ τὰς χώρας, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον, ἡ ἐπίτευξις ἰσορροπίας εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν δὲν θὰ ἥτο πράγματι ἀποτελεσματικὴ ἢ δὲν θὰ είχε νόημα χωρὶς τὴν ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ κατάργησιν τῶν περιορισμῶν εἰς τὴν κίνησιν κεφαλαίων.

Τὰ εἰδικὰ τραβηγτικὰ δικαιώματα

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν πληρωμῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου αἱ ἀντιδράσεις οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἀπὸ μέρους εὐρέος ἀριθμοῦ ἀλλων χωρῶν θὰ ἥδυναντο νὰ καταστοῦν κρισίμου σημασίας. Τὸ κύριον ἔρωτημα εἴναι κατὰ πόσον αἱ χῶραι αύται ἀπὸ ἔνδιαφέρον νὰ διατηρήσουν καὶ αὐξήσουν τὰ ἐπίπεδά των συναλλαγματικῶν ἀποθεμάτων, ἥθελον υἱοθετήσει πολιτικὴν δυναμένην νὰ παραβλάψῃ τὴν διαδικασίαν ἀναπροσαρμογῆς ἐπιβραδύνουσαν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας. Εἰς τὴν ἑτησίαν ἔκθεσιν τοῦ Ταμείου τοῦ 1968 παρετηρήθη ὅτι μέτρα εἰς τὸν τομέα τῆς δημιουργίας διεθνῶν ἀποθεματικῶν είναι δυνατὸν νὰ καταστοῦν ούσιῶδες στοιχεῖον, τῆς διεθνοῦς συνεργασίας ἀποβλεπούσης εἰς τὴν ἐπίτευξιν μονίμου ἰσορροπίας τῶν διεθνῶν πληρωμῶν ἐντὸς παγκοσμίου περιβάλλοντος ἱκανοποιητικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου πρὸς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν τρεχουσῶν συναλλαγῶν καὶ τῆς κινήσεως κεφαλαίων. Ἡ

παρατήρησις αύτη είναι συνεπής πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Ταμείου συχνάκις τιθεμένην ἔμφασιν ἐπὶ τοῦ σημείου ὅτι ἡ δημιουργία ἀποθεματικῶν ἢ γενικώτερον διεθνοῦς ρευστότητος, πρέπει πάντοτε νὰ ἀντιμετωπίζεται ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν διαδικασίαν ἀναπροσαρμογῆς τῶν πληρωμῶν.

Μὲ τὴν παρατήρησιν αὐτὴν ἡ ἐτησία ἔκθεσις τοῦ Ταμείου ἀνεφέρετο βεβαίως εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐτίθετο θέμα ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδιαζομένου νέου μέσου τοῦ Ταμείου, τῶν εἰδικῶν τραβηγτικῶν δικαιωμάτων. Αἱ τροποποιήσεις εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου αἱ ἀναγκαῖαι διὰ νὰ δημιουργηθῇ τὸ μέσον τοῦτο ἔχουν ὑποβληθῆ τώρα εἰς τὴν ἔγκρισιν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν κυβερνήσεων καὶ πιστεύω ὅτι ἡ διαδικασία αὐτὴ θὰ συμπληρωθῇ μὲ τὴν ἐλαχίστην δυνατήν καθυστέρησιν. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέσου ἔχει περιβληθῆ καταλλήλως μὲ ἴσχυρὰς ἐγγυήσεις. Ἀλλὰ τὸ διεθνὲς νομισματικὸν σύστημα θὰ ἀντλήσῃ στήριγμα ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπορξιν ἐνὸς μηχανισμοῦ διὰ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ γίνεται ὀρθολογικὴ κάλυψις πάσης ἀνάγκης συμπληρώσεως τῶν διαθεσίμων διεθνῶν ἀποθεματικῶν, ἵδιως χρυσοῦ καὶ δολλαρίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ σύστημα τώρα ἔξαρτάται.

Ἡ διάθεσις συνεργασίας

Ἡ οὐσία τῶν παρατηρήσεων μου είναι τριπλῆ :

1ον. Αἱ βιομηχανικαὶ χῶραι δέον νὰ ἐπιτύχουν ἔξισορρόπησιν τῶν ἐπιδιώξεών των οἰκονομικῆς πολιτικῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δοθῇ ὑψηλοτέρα προτεραιότης εἰς τὴν διατήρησιν τῆς νομισματικῆς σταθερότητος, τόσον ἐσωτερικῆς ὅσον καὶ ἔξωτερικῆς, καὶ εἰς τὴν παροχὴν οἰκονομικῆς βοηθείας εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας.

2ον. Αἱ βιομηχανικαὶ χῶραι πρέπει νὰ συνεργασθοῦν εἰς τὸ νὰ δώσουν περισσοτέραν ἔμφασιν εἰς τοὺς διεθνεῖς σκοπούς κατὰ τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἐθνικῆς των οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Καὶ

3ον. Ἡ λειτουργία τῆς διεθνοῦς διαδικασίας ἀναπροσαρμογῆς διὰ νὰ είναι ἀποτελεσματικὴ ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐνισχύεται μὲ τὴν κατάλληλον, ἀλλ’ ὄχι ὑπερβολικήν, αὔξησιν τῆς διεθνοῦς ρευστότητος διὰ τὴν χρηματοδότησιν ἀνισορροπιῶν εἰς τὰς ἔξωτερικὰς πληρωμάς.

Κληνήσις πρὸς τὰς κατευθύνσεις αὐτὰς σημαίνει οὐσιαστικῶς ἔξασκησιν εἰς τὴν οἰκονομικὴν συνεργασίαν ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν ἔννοιαν τοῦ δρου. Μακροχρονίως τοῦτο είναι πρὸς τὸ συμφέρον ὅλων τῶν χωρῶν ὄχι μόνον συλλογικῶς ἀλλὰ καὶ ἀτομικῶς δι’ ἕκάστην. Ἐπὶ πλέον, εἰς ἔκαστον ἐκ τῶν τομέων εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεψέρθην ὑφίσταται εὐρεῖα κατανόησις τοῦ τί είναι ἀναγκαῖον. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔξασφάλισιν τῆς συνεχοῦς αὔξησεως τῶν διεθνῶν ἀποθεματικῶν σημαντικὴ πρόοδος ἔχει ἦδη ἐπιτευχθῆ. Ἀλλαχοῦ, ὅμως, καὶ τοῦτο ἥτο ἐν διάχυτον θέμα εἰς τὰς παρατηρήσεις μου—ἡ πρᾶξις ὑπῆρξε κατωτέρα τῆς κατανοήσεως. Πράγματι, καθὼς ἀναπολῶ τὰ τεχνικὰ προβλήματα καὶ τὰ πολιτικὰ θέματα τὰ ὁποῖα θὰ ἀπήτουν λύσιν μέχρις ὅτου τελικῶς ἐπιτευ-

χθῆ συμφωνία διὰ τὰ εἰδικὰ τραβηκτικὰ δικαιώματα, κλίνω νὰ ὑποστηρίξω
ὅτι τὸ κύριον στοιχεῖον τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς συνεργασίας εἶναι ἀπλῶς καὶ
μόνον ἡ θέλησις νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη. Ἡ ἀνάγκη διὰ τοιαύτην συνερ-
γασίαν εἶναι πολὺ μεγάλη καὶ ἡ πρόκλησις αὐτὴ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ.

„ΛΟΓΙΣΤΗΣ..

Μηνιαία Λογιστική Φορολογική καὶ Οἰκονομική
Ἐπιθεώρησις

Ἐπιστημονικὸν καὶ Ἐπαγγελματικὸν Βῆμα τῶν
Ἐλλήνων Λογιστῶν

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ, Οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἐλλήνων καὶ ξένων Ἐπιστη-
μόνων καὶ εἰδικῶν.

ENHMEROTHES: Ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ φορολογουμένου,
τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος, τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν
Στοιχείων, τῶν Διοικητικῶν λύσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν
φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας,
τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ νομολογίας.

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ἀρθρα καὶ μελέται ἐπὶ τῶν σπουδαιοτέρων
θεμάτων τῆς Λογιστικῆς, τῆς φορολογίας καὶ τῆς ιδιωτικῆς
οἰκονομίας. Ἐπαγγελματικὴ κίνησις τῶν Ἐλλήνων Λογιστῶν.

Ἐγγραφαὶ συνδρομητῶν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «ΛΟΓΙΣΤΟΥ»
Οδὸς Πανεπιστημίου 44 — Ἀθῆναι (τηλ. 622.737)